

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1, 52000 Pazin

P-100/2025-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Pazinu, po sutkinji Andrei Jelenić Pitoski, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja BABIĆ INSTALACIJE d.o.o., OIB: 21392053216, Pula, Muniština 1, kojeg zastupa punomoćnica Petra Catela Huseni, odvjetnica u Puli, protiv tuženika TRIGLAV osiguranje d.d., OIB: 29743547503, Zagreb, Antuna Heinza 4, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Lui, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Mađarić & Lui d.o.o., Zagreb, radi isplate i naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 20. kolovoza 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i punomoćnice tuženika, na ročištu za objavu presude 28. kolovoza 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku TRIGLAV osiguranje d.d., Zagreb, Antuna Heinza 4, OIB: 29743547503, da tužitelju BABIĆ INSTALACIJE d.o.o., Pula, Muniština 1, OIB: 21392053216, na ime osigurnine isplati iznos od 5.786,09 eura (pet tisuća sedamsto osamdeset šest eura i devet centi), sa zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od 6. kolovoza 2024. pa do isplate, po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja BABIĆ INSTALACIJE d.o.o., Pula, u preostalom dijelu kojim od tuženika TRIGLAV osiguranje d.d., Zagreb, zahtijeva isplatu daljnjeg iznosa od 2.869,61 eura, sa zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od 6. kolovoza 2024. do isplate.

III. Nalaže se tuženiku TRIGLAV osiguranje d.d., Zagreb, Antuna Heinza 4, OIB: 29743547503, da tužitelju BABIĆ INSTALACIJE d.o.o., Pula, Muniština 1, OIB: 21392053216, naknadi parnični trošak u iznosu od 1.187,89 eura (tisuću sto osamdeset sedam eura i osamdeset devet centi), sa zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od 28. kolovoza 2026. pa do isplate, po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a

za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška postupka u daljnjem iznosu od 589,13 eura, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 14. travnja 2025. ovom sudu podnio tužbu protiv tuženika u kojoj je naveo da je 22. srpnja 2024. njegovo vozilo marke Peugeot Rifter 1.5 Blue HDI Active, registarske oznake PU 229-VR, tijekom vožnje iz smjera Pazina prema Puli oštećeno uslijed udara groma. Naveo je da su se u vozilu nalazili njegovi djelatnici odnosno učenici Alen Kubelka, Denis Sofić, Luka Rojnić i Lenard Babić te da je u blizini čvora Kanfanar, za vrijeme jakog nevremena, neposredno uz vozilo udario grom, nakon čega se vozilo ugasilo i više ga nije bilo moguće pokrenuti. Vozilo je zaustavljeno na zaustavnoj traci, a preko osiguranja tuženika pozvana je pomoć na cesti te je vučnom službom prevezeno s mjesta događaja.

1.1. Tužitelj je naveo da je vozilo potom odvezeno u ovlašteni Peugeot servis Auto Radolović d.o.o., gdje je dijagnostikom utvrđeno oštećenje elektroničkih sklopova vozila uslijed udara groma. Vozilo je popravljeno, a račun popravka iznosio je 8.655,70 eura bez poreza na dodanu vrijednost. Budući da je vozilo bilo osigurano kod tuženika policom automobilske kasko broj 020208613062, tužitelj je od tuženika zatražio isplatu osigurnine. Tuženik je zahtjev odbio uz obrazloženje da osigurani slučaj nije prijavljen u roku od tri dana te da mu nije bilo omogućeno pravodobno utvrđivanje osnove, opsega i visine štete.

1.2. Tužitelj je istaknuo da je tuženik o događaju bio obaviješten odmah jer je istoga dana upravo preko osiguranja tuženika organizirana vuča vozila, a zakonski zastupnik tužitelja telefonski je obavijestio i referenta tuženika o događaju i mjestu na kojem će vozilo biti dostupno za pregled. Tužbom je zatražio isplatu iznosa od 8.655,70 eura sa zateznim kamatama od 6. kolovoza 2024. do isplate te naknadu parničnog troška.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te sam nastanak osiguranog slučaja, pri čemu nije osporio da je vozilo tužitelja registarske oznake PU 229-VR na dan 22. srpnja 2024. bilo osigurano kod tuženika policom kasko osiguranja broj 020208613062.

2.1. Tuženik se pozvao na Uvjete za osiguranje automobilske kasko PG-aka/24-07-hr, osobito članak 22., prema kojem je osiguranik dužan obavijestiti osiguratelja o nastanku osiguranog slučaja najkasnije u roku od tri dana od saznanja, dostaviti potrebne podatke i dokaze te omogućiti pregled vozila radi utvrđivanja osnove, opsega i visine štete.

2.2. Tuženik je tvrdio da je o predmetnom događaju obaviješten tek 3. listopada 2024. podnošenjem prijave štete, dok je dijagnostika vozila izvršena 2. rujna 2024., a Auto Radolović d.o.o. tek 27. rujna 2024. izrazio mišljenje da je do kvara došlo uslijed udara groma. Naveo je da zbog protoka vremena i stanja vozila nije mogao

pravodobno pregledati vozilo niti pribaviti podatke potrebne za pouzdano utvrđivanje uzroka oštećenja.

2.3. Tuženik je osporio i visinu štete od 8.655,70 eura te tijekom zatraženih zateznih kamata od 6. kolovoza 2024., navodeći da je formalnu prijavu štete zaprimio tek 3. listopada 2024.

3. Tijekom postupka stranke su ustrajale na već istaknutim navodima. Sud je u skladu sa dokaznim prijedlozima stranaka, između ostalog, odredio vještačenje po vještaku prometne struke Saši Monasu na okolnost dinamike štetnog događaja, uzročno-posljedične veze sa nastalom štetom te visine štete.

3.1. Nakon provedenog vještačenja tužitelj je podneskom od 15. lipnja 2026. naveo da prihvaća nalaz i mišljenje vještaka Saše Monasa, prema kojem je na vozilu nastupila totalna šteta u iznosu od 5.786,09 eura, pa je izjavio da tužbeni zahtjev uređuje na navedeni iznos. U odnosu na prigovor zakašnjele prijave ponovno je naveo da je vozilo istoga dana odvezeno vučnom službom aktiviranom preko osiguranja te da iz članka 942. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23. i 69/26.; dalje: ZOO) proizlazi da zakašnjenje u ispunjenju obveze nakon nastanka osiguranog slučaja ne može imati za posljedicu gubitak prava na osigurninu.

3.2. Nakon zaprimanja nalaza i mišljenja vještaka Saše Monasa tuženik se podneskom od 30. lipnja 2026. usprotivio smanjenju tužbenog zahtjeva s 8.655,70 eura na 5.786,09 eura, navodeći da smanjenje zahtjeva predstavlja djelomično povlačenje tužbe za koje je, nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, potreban njegov pristanak.

3.3. Tuženik je ujedno osporio nalaz i mišljenje vještaka u dijelu uzročne veze. Naveo je da na vozilu nisu utvrđeni materijalni tragovi direktnog udara groma, da je dijagnostika izvršena tek 2. rujna 2024., da vještak prometne odnosno strojarске struke nije ovlašten davati stručne zaključke o nastanku prenapona te da nije isključio druge moguće uzroke elektroničkih kvarova. Predložio je provođenje dodatnog vještačenja po vještaku elektrotehničke struke odnosno specijalistu za automobilsku elektroniku, koji dokazni prijedlog sud nije prihvatio o čemu će se obrazlagati u nastavku.

4. Sud je proveo dokaz čitanjem dokumentacije u spisu, saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja Alexandera Babića, saslušanjem svjedoka Borisa Nađa, Alena Kubelke, Denisa Sofića i Luke Rojnića, čitanjem ovjerene pisane izjave Lenarda Babića, pribavljanjem podataka Državnog hidrometeorološkog zavoda, vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za cestovni promet, tehniku i procjenu vozila Saši Monasu te njegovim usmenim saslušanjem.

5. Ocjenjujući provedene dokaze u smislu odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 96/08. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08. – ispravak, 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19., 80/22.,

114/22., 155/23. i 146/25., dalje: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan u pogledu osnove te djelomično osnovan u pogledu visine.

6. Između stranaka nije sporno da je tužitelj vlasnik vozila Peugeot Rifter 1.5 Blue HDI Active, registarske oznake PU 229-VR, te da je navedeno vozilo 22. srpnja 2024. bilo osigurano kod tuženika policom automobilske kasko broj 020208613062.

6.1. Nije sporno ni da je vozilo 22. srpnja 2024. tijekom vožnje iz smjera Pazina prema Puli postalo nepokretno, da je s Istarskog ipsilona odvezeno vučnom službom te da je naknadno popravljano u ovlaštenom Peugeot servisu Auto Radolović d.o.o., koje okolnosti ujedno proizlaze iz dokumentacije u spisu te iskaza saslušanih stranaka i svjedoka. Nije sporno niti da je tuženik naknadno preko svoga procjenitelja Borisa Nađa izvršio pregled vozila, a koja okolnost također proizlazi iz iskaza saslušano svjedoka.

7. Između stranaka je sporno je li uzrok prestanka rada vozila i oštećenja njegovih električnih i elektroničkih sklopova bio udar groma u neposrednoj blizini vozila, odnosno je li nastupio osigurani slučaj pokriven ugovorom o kasko osiguranju. Sporne su i posljedice datuma formalne prijave štete, pitanje je li tuženiku bilo omogućeno utvrđivanje osnove i opsega štete, visina osigurnine te početak tjeka zateznih kamata.

8. Iz police automobilske osiguranja broj 020208613062 proizlazi da je za vozilo tužitelja bilo ugovoreno kasko osiguranje. Iz Uvjeta za osiguranje automobilske kasko PG-aka/24-07-hr proizlazi da puni kasko pokriva štete nastale od rizika koji mogu prouzročiti oštećenje ili uništenje predmeta osiguranja, osim rizika koji su zakonom, ugovorom ili Uvjetima isključeni iz osiguranja.

9. Iz SMS poruke dostavljene uz tužbu proizlazi da je 22. srpnja 2024. u 16:15 sati otvoren slučaj za asistenciju te da je za pružanje usluge angažiran izvođač EURO-NB. Navedenu ispravu sud cijeni zajedno s iskazima osoba koje su se nalazile u vozilu kao objektivnu potvrdu da je pomoć na cesti zatražena neposredno nakon nastanka događaja. Vještak je istu SMS poruku također uzeo u obzir pri rekonstrukciji događaja.

10. Iz dokumentacije Državnog hidrometeorološkog zavoda proizlazi da je 22. srpnja 2024. na području kojim se vozilo tužitelja kretalo u relevantnom vremenu bilo izraženo grmljavinsko nevrijeme praćeno intenzivnim oborinama i grmljavinom. Navedena dokumentacija sama za sebe ne dokazuje mjesto pojedinačnog udara munje, ali predstavlja neovisan objektivni dokaz vremenskih prilika koji je sukladan iskazima osoba zatečenih u vozilu.

11. Iz dijagnostičke dokumentacije Auto Radolović d.o.o. proizlazi da je 2. rujna 2024. na vozilu izvršena dijagnostička kontrola kojom je evidentiran velik broj grešaka u njegovim elektroničkim sustavima. Iz očitovanja Auto Radolović d.o.o. proizlazi da je ovlašten servis nakon provedenog ispitivanja i dijagnostike izrazio mišljenje da je do oštećenja električnih sklopova došlo uslijed udara groma.

11.1. Iz računa Auto Radolović d.o.o. proizlazi da je trošak popravka vozila bez poreza na dodanu vrijednost iznosio 8.655,70 eura. Navedeni iznos sud ne prihvaća

kao visinu osigurnine jer je provedenim vještačenjem utvrđeno da se, prema ugovorenom načinu obračuna, radi o totalnoj šteti.

12. Zakonski zastupnik tužitelja Alexander Babić iskazao je da ga je neposredno nakon događaja telefonom nazvao djelatnik Alen Kubelka te mu rekao da je tijekom nevremena kod Kanfanara neposredno ispred vozila udario grom, nakon čega se vozilo ugasilo. Naveo je da je Kubelki rekao neka preko podataka s police odmah zatraži pomoć na cesti, a da je on telefonom kontaktirao referenta tuženika Deana Stentu i izvijestio ga o događaju. Naveo je da je vozilo nakon vuče bilo ostavljeno u dvorištu tužitelja i dostupno za pregled te da je nakon njegova povratka s puta odvezeno u Auto Radolović d.o.o., o čemu je ponovno obavijestio referenta tuženika. Iskazao je da vozilo prije toga nije imalo kvarove te da je nekoliko tjedana ranije uredno prošlo tehnički pregled.

12.1. Sud navedeni iskaz prihvaća kao vjerodostojan u dijelu u kojem je u skladu s ostalim provedenim dokazima. Sud je imao u vidu da je Alexander Babić zakonski zastupnik tužitelja i zainteresiran za ishod postupka, zbog čega njegov iskaz nije ocjenjivao izdvojeno. Međutim, njegove navode o neposrednom pozivu nakon događaja, organiziranju vuče, mjestu na kojem je vozilo bilo ostavljeno i kasnijem pregledu potvrđuju iskazi svjedoka Kubelke, Sofića i Rojnića, SMS potvrda o otvorenom slučaju asistencije te iskaz Borisa Nađa o naknadnom pregledu vozila. Zato sud nije našao razloga posumnjati u vjerodostojnost navedenih dijelova njegova iskaza.

13. Svjedok Alen Kubelka, koji je kritične prilike upravljao vozilom, iskazao je da se tijekom povratka s terena prema Puli vrijeme izrazito pogoršalo, da je padala jaka kiša i tuča te da je vidljivost bila vrlo slaba. Kod Kanfanara je neposredno ispred lijeve strane vozila vidio snažan bljesak odnosno udar groma, pri čemu je osjetio lagani elektricitet odnosno trnce u rukama i nogama. Neposredno potom vozilo se ugasilo, upravljač i kočnica postali su tvrdi, a električni pokazivači prestali su raditi. Uspio je vozilo dovesti na zaustavnu traku. Odmah je nazvao Alexandera Babića, a potom broj osiguranja naveden na polici, nakon čega je stigla vučna služba. Iskazao je i da je isto vozilo ranije često koristio i da se nikada prije nije samo ugasilo.

13.1. Sud je iskaz svjedoka Alena Kubelke u cijelosti prihvatio u pogledu odlučnih činjenica. Svjedok je bio vozač i neposredni sudionik događaja, iskazivao je detaljno, uvjerljivo, životno i logično, a njegov opis vremenskih prilika, udara neposredno uz vozilo, trenutačnog gašenja i nemogućnosti daljnje vožnje u bitnome je podudaran s iskazima ostalih osoba iz vozila, dokumentacijom DHMZ-a, činjenicom neposredno zatražene vučne službe i naknadno utvrđenim elektroničkim oštećenjima.

14. Svjedok Denis Sofić iskazao je da je sjedio na mjestu suvozača, da je kod Kanfanara bila izrazito jaka kiša, grmljavina i tuča te da je s lijeve strane neposredno ispred vozila udario grom. Odmah nakon toga vozilo se naglo ugasilo i više ga nije bilo moguće pokrenuti. Iskazao je da je i sam u trenutku udara osjetio neobičan elektricitet u nogama i rukama, da je Kubelka odmah nazvao Alexandera Babića te potom osiguranje radi pomoći na cesti.

14.1. Sud je i ovaj iskaz prihvatio kao vjerodostojan. Okolnost što se svjedok zbog protoka vremena nije sjećao točnog datuma događaja nije od utjecaja na

vjerodostojnost njegova neposrednog opažanja samog događaja. Njegov iskaz u svim odlučnim elementima odgovara iskazu vozača Kubelke i drugim provedenim dokazima.

15. Svjedok Luka Rojnić iskazao je da je u vrijeme događaja bio učenik na praksi kod tužitelja te da se nalazio na stražnjem sjedalu vozila. Opisao je jaku kišu, tuču, sijevanje i grmljavinu kod Kanfanara te je krajičkom oka vidio snažan bljesak s lijeve strane vozila i istodobno čuo udar groma. Osjetio je trnce u rukama i nogama, nakon čega je vozilo izgubilo pogon, a vozač ga je uspio dovesti na zaustavnu traku. Potvrdio je neposredni poziv zakonskom zastupniku tužitelja, osiguranju i vučnoj službi.

15.1. Sud je iskaz ovog svjedoka prihvatio u pogledu činjenica koje je osobno opažao. Manje nepreciznosti u pogledu brzine kretanja ili pojedinih sporednih okolnosti ne dovode u pitanje njegov iskaz o samom bljesku, zvuku, osjećaju elektriciteta i neposrednom prestanku rada vozila, osobito jer je svjedok jasno razlikovao ono što je osobno opažao od pojedinih podataka o kojima su putnici naknadno međusobno razgovarali.

16. Iz ovjerene pisane izjave Lenarda Babića proizlazi da se i on nalazio u vozilu, da je tijekom nevremena i grmljavine čuo snažan udar neposredno uz vozilo, nakon čega se motor naglo ugasio i više ga nije bilo moguće pokrenuti, te da je potom pozvana vučna služba.

16.1. Navedenu pisanu izjavu sud je prihvatio kao vjerodostojnu, osobito imajući u vidu da je tuženik na ročištu od 12. ožujka 2026. izrijekom izjavio da je ne osporava. Stoga sud nije smatrao potrebnim usmeno saslušavati ovog svjedoka.

17. Svjedok Boris Nađ iskazao je da je u vrijeme nastanka štete bio zaposlenik tuženika te da se slučaja sjeća zato što su štete na vozilima nastale uslijed udara groma vrlo rijetke. Iskazao je da se radilo o vozilu Peugeot Rifter na kojem je nastupila šteta uslijed udara groma, a koje se popravljalo u Auto Radolović d.o.o. Kao procjenitelj tuženika otišao je u servis, pregledao vozilo, zatražio dokumentaciju o dijagnostici, pribavio troškovnik, provjeravao odgovara li troškovnik utvrđenoj šteti te sastavio izvid štete s vlastitom procjenom troškova i predmet prosljedio stručnoj službi tuženika. Naveo je da na karoseriji nije utvrdio mjesto ulaska električnog pražnjenja te je nastojao utvrditi radi li se o direktnom ili indirektnom udaru groma.

17.1. Sud je iskaz svjedoka Borisa Nađa u cijelosti prihvatio. Svjedok je neposredno sudjelovao u obradi štete kao zaposlenik tuženika, u vrijeme saslušanja više nije zaposlen kod tuženika, a po struci je inženjer elektrotehnike. Iskazivao je jasno i objektivno, bez uočljivog nastojanja pogodovati bilo kojoj stranci. Njegovim iskazom ujedno je pobijen navod tuženika da mu nije bio omogućen pregled vozila, budući da je njegov vlastiti procjenitelj vozilo pregledao, pribavio dijagnostičku dokumentaciju i troškovnik te sastavio izvid štete.

18. Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Saše Monasa sud prihvaća u cijelosti kao stručan, objektivan, jasan i obrazložen nalaz dan na temelju cjelokupne dokumentacije i ostalih dokaza izvedenih tijekom postupka.

18.1. Iz pisanog nalaza i mišljenja proizlazi da se 22. srpnja 2024. između 15 i 16 sati vozilo tužitelja kretalo autocestom A8 iz smjera Pazina prema Puli te da je kod čvorišta Kanfanar, za vrijeme jakog nevremena, neposredno ispred lijeve strane vozila došlo do udara groma, nakon čega su pogonski motor i električni sklopovi prestali raditi bez mogućnosti ponovnog pokretanja vozila.

18.2. Vještak je zaključio da, s obzirom na opseg oštećenja električnih sklopova, iskaze osoba koje su se nalazile u vozilu te ostalu dokumentaciju, nije došlo do direktnog fizičkog udara groma u vozilo, nego do udara u njegovoj neposrednoj blizini, pri čemu je nastao prenapon koji je oštetio velik broj senzora i drugih električnih uređaja.

18.3. U pogledu visine štete vještak je utvrdio da je vrijednost vozila neposredno prije štetnog događaja iznosila 6.847,44 eura bez PDV-a. Budući da je trošak popravka prema računu Auto Radolović d.o.o. iznosio 8.655,70 eura bez PDV-a, trošak popravka prelazio je 70 % vrijednosti vozila pa je riječ o totalnoj šteti. Vrijednost spašenih dijelova procijenjena je na 1.061,35 eura, slijedom čega je visina totalne štete utvrđena u iznosu od 5.786,09 eura.

18.4. Vještak je na ročištu od 20. kolovoza 2026. u cijelosti ostao kod pisanog nalaza i mišljenja. U odnosu na prigovore tuženika pojasnio je da odsutnost tragova taljenja metala ili boje na vanjskom dijelu vozila govori upravo protiv direktnog udara munje u karoseriju, ali ne i protiv udara u njegovoj neposrednoj blizini. Prema raspoloživoj dokumentaciji, opsegu elektroničkih oštećenja i iskazima neposrednih svjedoka zaključio je da je obližnji udar doveo do indukcije visokog napona i oštećenja električnih sklopova vozila.

18.5. Sud nije prihvatio prigovor tuženika da nalaz vještaka nije podoban za utvrđivanje uzročne veze zato što vještak nije elektrotehničke struke. Vještak je diplomirani inženjer strojarstva i brodogradnje, smjera motori i motorna vozila, s dugogodišnjim profesionalnim iskustvom u području ispitivanja i konstrukcije motora i osamnaestogodišnjim iskustvom stalnog sudskog vještaka. Na raspravi je detaljno obrazložio svoje zaključke i odgovorio na pitanja i prigovore tuženika.

18.6. Pritom sud uzročnu vezu između udara groma i štete na vozilu nije utvrdio samo na temelju stručnog objašnjenja vještaka o nastanku prenapona, nego na temelju svih izvedenih dokaza zajedno. Četiri osobe koje su se nalazile u vozilu u bitnome jednako opisuju snažno grmljavinsko nevrijeme, udar munje neposredno uz vozilo i trenutačni prestanak rada njegovih električnih i pogonskih sustava. Vremenske prilike potvrđuje dokumentacija DHMZ-a, neposredno nakon događaja aktivirana je pomoć na cesti, ovlašteni servis naknadno je evidentirao velik broj elektroničkih grešaka i povezao ih s udarom groma, a vozilo je pregledao i procjenitelj samog tuženika.

18.7. Tuženik pritom nije naveo niti dokazima učinio vjerojatnim neki konkretan drugi uzrok koji bi mogao objasniti istodobni prestanak rada velikog broja međusobno različitih električnih i elektroničkih sustava upravo neposredno nakon udara munje. Stoga bi dodatno elektrotehničko vještačenje, u okolnostima kada je sud raspoloživim dokazima mogao pouzdano utvrditi odlučnu činjenicu uzroka nastale štete,

predstavljalo izvođenje daljnjeg dokaza o već dovoljno utvrđenoj činjenici, zbog čega je navedeni dokazni prijedlog tuženika odbijen.

19. Ugovor o osiguranju reguliran je odredbama članaka 921. do 989. ZOO-a.

19.1. Člankom 921. ZOO-a propisano je da se ugovorom o osiguranju osiguratelj obvezuje ugovaratelju osiguranja isplatiti osiguraniku ili korisniku osiguranja osigurninu ako nastane osigurani slučaj, a ugovaratelj osiguranja obvezuje se osiguratelju platiti premiju osiguranja.

19.2. Prema članku 922. stavku 1. ZOO-a osigurani slučaj je događaj prouzročen osiguranim rizikom, dok rizik obuhvaćen osiguranjem mora biti budući, neizvjestan i nezavisan od isključive volje ugovaratelja osiguranja ili osiguranika.

19.3. Člankom 949. stavkom 1. ZOO-a propisano je da se osiguranjem imovine osigurava naknada za štetu koja bi se dogodila u imovini osiguranika zbog nastupanja osiguranog slučaja, dok je člankom 953. stavkom 1. ZOO-a propisano da je osiguratelj dužan naknaditi štete nastale slučajno ili krivnjom ugovaratelja osiguranja, osiguranika ili korisnika osiguranja, osim ako je za određenu štetu njegova obveza izrijekom isključena ugovorom o osiguranju.

20. Člankom 295. stavkom 1. ZOO-a određeno je da su opći uvjeti ugovora ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koje jedna ugovorna strana prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, a prema stavku 2. istog članka opći uvjeti ugovora dopunjuju posebne pogodbe i u pravilu obvezuju kao i one.

20.1. Stranke stoga obvezuju i Uvjeti za osiguranje automobilske kasko PG-aka/24-07-hr. Prema tim Uvjetima puni kasko pokriva štete nastale od ugovorenih rizika koji mogu prouzročiti oštećenje ili uništenje predmeta osiguranja, osim rizika koji su zakonom, ugovorom ili Uvjetima isključeni. U Uvjetima nije ugovoreno da bi šteta na električnim sklopovima nastala kao posljedica udara groma u neposrednoj blizini vozila bila isključena iz osigurateljnog pokrića.

20.2. Stoga, imajući u vidu da je u postupku utvrđeno da je do oštećenja električnih sklopova došlo zbog udara groma neposredno uz vozilo za vrijeme njegova redovnog korištenja, riječ je o budućem, neizvjesnom događaju neovisnom o isključivoj volji osiguranika, odnosno o osiguranom slučaju pokrivenom predmetnim kasko osiguranjem.

21. Neosnovan je prigovor tuženika da zbog propuštanja prijave osiguranog slučaja u roku od tri dana tužitelj nema pravo na osigurninu.

21.1. Člankom 941. stavkom 1. ZOO-a propisano je da je osiguranik dužan obavijestiti osiguratelja o nastupanju osiguranog slučaja najdalje u roku od tri dana otkad je za to saznao. Međutim, stavkom 2. istog članka propisano je da je posljedica propuštanja te obveze dužnost osiguranika naknaditi osiguratelju štetu koju bi ovaj zbog toga imao.

21.2. Nadalje, člankom 942. ZOO-a propisano je da su ništetne odredbe ugovora koje predviđaju gubitak prava na osigurninu ako osiguranik nakon nastupanja osiguranog slučaja ne ispuní neku od propisanih ili ugovorenih obveza.

21.3. Navedeno je sukladno i sadržaju članka 22. Uvjeta tuženika. Prema toj ugovornoj odredbi, ako osiguranik propusti ispuniti svoje obveze, odgovara osiguratelju za time nastalu štetu odnosno osigurnina se može umanjiti za konkretno utvrđeni iznos povećanih troškova koji su posljedica tog propusta, ali se ne propisuje automatski gubitak cijele osigurnine.

21.4. Tuženik tijekom postupka nije dokazao da bi zbog datuma formalne pisane prijave pretrpio konkretnu štetu, niti je dokazao za koliko bi trošak popravka ili njegova obveza bili manji da je formalni obrazac prijave bio podnesen ranije. Stoga nema činjenične ni pravne osnove za odbijanje odnosno umanjenje utvrđene osigurnine po toj osnovi.

22. Neosnovan je i prigovor tuženika da mu tužitelj nije omogućio pregled vozila i utvrđivanje osnove, opsega i visine štete.

22.1. Iz prihvaćenog iskaza Borisa Nađa, tadašnjeg zaposlenika i procjenitelja tuženika, proizlazi da je osobno došao u Auto Radolović d.o.o., pregledao vozilo, zatražio dijagnostičku dokumentaciju, pribavio troškovnik, provjerio odnos troškovnika i utvrđenih oštećenja te sastavio vlastiti izvid štete. Tuženik stoga nije dokazao da mu je postupkom tužitelja bilo onemogućeno utvrđivanje štete.

22.2. Okolnost da je do tog pregleda došlo nakon formalne prijave ne može sama za sebe dovesti do gubitka prava na osigurninu. Za pravne posljedice propusta tuženik bi morao dokazati konkretnu štetu ili drugi ugovorom i zakonom dopušten razlog za umanjenje svoje obveze, što nije učinio.

23. U pogledu visine osigurnine sud u cijelosti prihvaća obračun vještaka.

23.1. Vještak je utvrdio da je vrijednost vozila neposredno prije štete iznosila 6.847,44 eura, a vrijednost spašenih dijelova 1.061,35 eura. Osigurnina kod totalne štete stoga iznosi 5.786,09 eura.

23.2. Budući da je račun popravka iznosio 8.655,70 eura i time prelazio 70 % vrijednosti vozila prije štete, riječ je o totalnoj šteti te tužitelj nema pravo na isplatu punog troška popravka kada taj trošak prema ugovorenom načinu obračuna prelazi visinu osigurnine kod totalne štete.

24. Tužitelj je podneskom od 15. lipnja 2026. nakon zaprimanja nalaza i mišljenja vještaka izjavio da tužbeni zahtjev s prvotnih 8.655,70 eura smanjuje odnosno uređuje na iznos od 5.786,09 eura.

24.1. Međutim, tuženik se podneskom od 30. lipnja 2026. izrijekom usprotivio takvom djelomičnom povlačenju tužbe.

24.2. Smanjenje tužbenog zahtjeva predstavlja djelomično povlačenje tužbe u smislu članka 193. ZPP-a, a budući da se tuženik prije toga već upustio u raspravljanje

o glavnoj stvari, za djelomično povlačenje bio je potreban njegov pristanak. Kako tuženik navedeni pristanak nije dao, smanjenje tužbenog zahtjeva nije proizvelo procesni učinak pa je sud bio dužan odlučiti o prvobitno postavljenom zahtjevu od 8.655,70 eura.

24.3. Stoga je tužitelju dosuđen iznos od 5.786,09 eura, dok je zahtjev za isplatu daljnjih 2.869,61 eura odbijen kao neosnovan, kako je odlučeno u točkama I. i II. izreke presude.

25. Prema odredbi članka 943. stavka 1. ZOO-a osiguratelj je dužan isplatiti osigurninu u ugovorenom roku koji ne može biti dulji od četrnaest dana računajući otkad je dobio obavijest da se osigurani slučaj dogodio. Ako je za utvrđivanje postojanja osigurateljeve obveze ili njezina iznosa potrebno stanovito vrijeme, prema stavku 2. istog članka osiguratelj je dužan isplatiti osigurninu u roku od trideset dana od primitka odštetnog zahtjeva ili u istom roku obavijestiti osiguranika da njegov zahtjev nije osnovan. Prema stavku 4. istog članka, ne ispuni li osiguratelj svoju obvezu u navedenim rokovima, duguje osiguraniku zatezne kamate od dana primitka obavijesti o osiguranom slučaju.

25.1. Sud je na temelju iskaza Alena Kubelke, Denisa Sofića, Luke Rojnića i Alexandera Babića te SMS potvrde o otvorenom slučaju asistencije utvrdio da je tuženik o događaju bio obaviješten istoga dana, 22. srpnja 2024. Kubelka je neposredno nakon zaustavljanja vozila nazvao kontakt broj naveden na polici osiguranja i zatražio pomoć zbog događaja koji se upravo zbio, nakon čega je preko sustava osiguranja organizirana vučna služba.

25.2. Sama činjenica da je formalni pisani obrazac prijave kasko štete ispunjen kasnije ne znači da tuženik prije toga nije primio obavijest o nastalom događaju, budući da ZOO za obavijest o nastanku osiguranog slučaja ne propisuje obvezni pisani oblik.

25.3. Kako tužitelj zatezne kamate zahtijeva tek od 6. kolovoza 2024., dakle od datuma kasnijeg od datuma primitka obavijesti o osiguranom slučaju, sud mu je, ostajući u granicama postavljenog zahtjeva, dosudio zatezne kamate od 6. kolovoza 2024. do isplate.

25.4. Visina stope zatezne kamate određena je na temelju članka 29. stavka 2. ZOO-a prema stopi propisanoj za odnose iz trgovačkih ugovora imajući u vidu predmet konkretnog spora.

26. Sud je prilikom utvrđivanja činjenica bitnih za ovaj predmet izvršio uvid te ocijenio sve isprave u spisu, dakle i one koje nije posebno obrazlagao, budući da iste nisu od odlučnog utjecaja na odluku o glavnoj stvari.

26.1. Prijedlog tuženika za provođenje dodatnog vještačenja po vještaku elektrotehničke struke nije prihvaćen jer su odlučne činjenice u pogledu nastanka osiguranog slučaja i uzročne veze utvrđene iskazima neposrednih svjedoka, službenim meteorološkim podacima, dokumentacijom ovlaštenog servisa, iskazom procjenitelja tuženika te jasnim i obrazloženim nalazom i mišljenjem sudskog vještaka koji je na raspravi odgovorio na sve istaknute prigovore. Tuženik pritom nije naveo niti dokazima potkrijepio neki konkretan alternativni uzrok nastanka utvrđenih elektroničkih

oštećenja, zbog čega sud provođenje daljnjeg vještačenja nije smatrao potrebnim za pravilno i potpuno utvrđenje činjeničnog stanja.

27. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u točkama I. i II. izreke presude.

28. Odluka o troškovima postupka donesena je primjenom članka 154. stavka 2., članka 155. stavka 1. i članka 164. stavka 2. ZPP-a, u vezi s Tbr. 7. t. 1., Tbr. 8. t. 1. i 4., Tbr. 9. t. 1., Tbr. 52. i Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23. i 107/25., dalje: Tarifa). Prema Tbr. 52. Tarife, kada sud odlučuje o trošku zastupanja na teret protivne strane primjenjuje Tarifu i vrijednost boda koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o trošku postupka, dok prema Tbr. 54. Tarife vrijednost boda iznosi 2,00 eura. Za vrijednost predmeta ovog spora Tbr. 7. t. 1. određuje nagradu od 100 bodova.

28.1. Tužitelj je s osnovom tužbenog zahtjeva uspio u cijelosti, odnosno 100 %, dok je u odnosu na njegovu visinu uspio sa 66,85 %, budući da mu je od prvotno zatraženih 8.655,70 eura dosuđen iznos od 5.786,09 eura.

28.2. Budući da je tuženik tijekom cijelog postupka osporavao kako osnovu tako i visinu zahtjeva, omjer uspjeha valjalo je utvrditi vodeći računa i o uspjehu u dokazivanju osnove zahtjeva. Aritmetičkom sredinom uspjeha tužitelja glede osnove od 100 % i glede visine od 66,85 % proizlazi da je tužitelj u parnici uspio s 83,42 %, dok je tuženik uspio sa 16,58 %. Nakon oduzimanja postotka uspjeha stranke koja je u manjoj mjeri uspjela od postotka uspjeha stranke koja je uspjela u većoj mjeri, tužitelj ostvaruje pravo na naknadu 66,85 % potrebnih troškova postupka.

29. Tužitelju je kao potreban za vođenje ove parnice priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 200,00 eura, odnosno 100 bodova prema Tbr. 7. t. 1. Tarife. Za sastav podneska od 4. kolovoza 2025. priznat je zatraženi iznos od 50,00 eura, odnosno 25 bodova prema Tbr. 8. t. 4. Tarife. Za sastav obrazloženog podneska od 15. lipnja 2026., kojim se tužitelj očitovao na nalaz i mišljenje vještaka i iznio činjenične i pravne navode odlučne za rješenje spora, priznat je iznos od 200,00 eura, odnosno 100 bodova prema Tbr. 8. t. 1. Tarife. Prema Tbr. 8. t. 1. Tarife za obrazloženi podnesak pripada nagrada kao za tužbu, dok za ostali podnesak prema Tbr. 8. t. 4. pripada 25 % te nagrade, ali ne više od 25 bodova.

29.1. Za zastupanje na pripremnom ročištu održanom 13. studenoga 2025., glavnoj raspravi održanoj 12. ožujka 2026. te glavnoj raspravi održanoj 20. kolovoza 2026. tužitelju je priznat trošak od po 200,00 eura za svako ročište, odnosno ukupno 600,00 eura, primjenom Tbr. 9. t. 1. u vezi s Tbr. 7. t. 1. Tarife, budući da se na navedenim ročištima raspravljalo o glavnoj stvari odnosno izvodili dokazi. Prema Tbr. 9. t. 1. Tarife za svako takvo ročište odvjetniku pripada nagrada kao za tužbu.

29.2. Slijedom navedenog, tužitelju pripada trošak odvjetničkog zastupanja za ukupno 525 bodova, odnosno, prema vrijednosti boda od 2,00 eura iz Tbr. 54. Tarife, ukupno 1.050,00 eura. Tužitelj nije zatražio uvećanje tako obračunatog troška za porez na dodanu vrijednost pa mu takav trošak nije niti dosuđen.

30. Tužitelju je kao potreban trošak priznat i trošak provedenog prometnog vještačenja u iznosu od 594,00 eura, budući da je vještačenje bilo potrebno radi

utvrđivanja dinamike štetnog događaja, uzročno-posljedične veze i visine štete, a navedeni je iznos vještaku odobren rješenjem suda.

31. Tužitelju pripadaju i troškovi sudskih pristojbi.

31.1. Prema članku 7. stavku 1. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 118/18. i 51/23., dalje: ZSP), za podneske koji se podnose u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava u primjeni u poslovanju suda pristojba se plaća u visini polovice propisanog iznosa, dok se prema stavku 2. istog članka na odluke koje se strankama dostavljaju elektronički pristojba plaća u visini polovice propisanog iznosa ako je plaćena u roku od tri dana od dana elektroničke dostave odluke.

31.2. Tužitelj je za pristojbu na tužbu platio iznos od 66,51 eura, što proizlazi iz potvrde o plaćanju od 14. travnja 2025. koja se nalazi u spisu. Obveza plaćanja pristojbe na tužbu nastala je u vrijeme važenja Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj 37/23.), prema čijem je Tar. br. 1. stavku 1., za vrijednost predmeta spora od 8.655,70 eura puna pristojba iznosila 133,01 eura, dok je polovica pristojbe iznosila 66,51 eura. Stoga je tužitelju navedeni stvarno plaćeni iznos priznat kao potreban trošak postupka.

31.3. U vrijeme donošenja ove presude na snazi je Uredba o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj 50/26., dalje: Uredba), koja je stupila na snagu 1. lipnja 2026., a čijim je člankom 3. prestala važiti Uredba o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj 37/23.). Prema Tar. br. 2. stavku 1. Uredbe, za prvostupanjsku presudu plaća se pristojba prema vrijednosti predmeta spora u iznosu određenom Tar. br. 1. stavkom 1. Uredbe.

31.4. Za vrijednost predmeta spora od 8.655,70 eura puna pristojba na presudu prema važećoj Uredbi iznosi 206,56 eura, odnosno, uz ispunjenje pretpostavke iz članka 7. stavka 2. ZSP-a, polovica pristojbe iznosi 103,28 eura. Međutim, tužitelj je u konačnom troškovniku za pristojbu na presudu određeno zatražio samo iznos od 66,51 eura. Budući da prema članku 164. stavku 2. ZPP-a stranka u zahtjevu za naknadu troškova mora određeno navesti troškove za koje traži naknadu, sud je vezan tako postavljenim zahtjevom te tužitelju na ime pristojbe na presudu nije mogao priznati više od zatraženog iznosa od 66,51 eura. Stoga mu je na ime tog troška priznat iznos od 66,51 eura.

32. Ukupni potrebni i određeno zatraženi troškovi tužitelja iznose tako 1.777,02 eura, i to 1.050,00 eura na ime odvjetničkog zastupanja, 594,00 eura na ime troška vještačenja, 66,51 eura na ime pristojbe na tužbu i 66,51 eura na ime zatraženog troška pristojbe na presudu.

32.1. Primjenom utvrđenog omjera uspjeha tužitelja od 66,85 % na iznos od 1.777,02 eura tužitelju pripada naknada parničnog troška u iznosu od 1.187,89 eura, pa je odlučeno kao u točki III. izreke.

33. Na dosuđeni trošak postupka tužitelju pripadaju zakonske zatezne kamate od dana donošenja prvostupanjske odluke do isplate, sukladno članku 151. stavku 3. ZPP-a, po stopi iz članka 29. stavka 2. ZOO-a koja se primjenjuje na ostale odnose.

34. Za preostali zatraženi trošak u iznosu od 589,13 eura tužitelj je odbijen, pa je odlučeno kao u točki IV. izreke.

U Pazinu 28. kolovoza 2026.

Sutkinja
Andrea Jelenić Pitoski

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od petnaest dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

DNA:

- tužitelju po punomoćnici – uz rješenje za pristojbu na presudu,
- tuženiku po punomoćniku.

Broj zapisa: **9-3088c-4ce55**

Kontrolni broj: **09d09-194bf-1e056**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ANDREA JELENIĆ PITOSKI, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.